

Quota of niet? *Folia 14* 4-12-09

Onlangs moest ik optreden voor een gezelschap belangrijke heren en enkele dames, en opnieuw kwam de quotumregeling ter sprake. Al een tijd wordt door verschillende groepen vrouwen gevraagd om een wettelijke quotumregeling in navolging van Noorwegen en Spanje. Daarbij zouden raden van commissarissen, zeg maar de toezichhouders op bedrijven en semi-publieke instellingen, na een overgangperiode verplicht voor 40 procent uit vrouwen moeten bestaan. Het belangrijkste argument is dat er nu zo veel vrouwen afstuderen, en vaak met betere resultaten dan mannen, terwijl zij ondervetegenwoordigd blijven in belangrijke functies. Nederland loopt daarin achter vergeleken bij veel andere landen. Er zijn zeker veel redenen om te zorgen dat het old boys network doorbroken wordt, al geloof ik niet dat dingen automatisch beter gaan als vrouwen de touwtjes in handen hebben. Er zijn ook verklaringen voor de specifieke situatie in Nederland, met zijn beperkte kinderopvang, de sterke traditie van niet-werkende moeders en parttimewerk voor vrouwen, ook voor vrouwen zonder kinderen.

Toch ben ik geen voorstander van een middel als een quotum voor vrouwen, omdat daarmee de 'kaartenbak' van potentieel goede vrouwen niet vergroot wordt. Ik geloof helemaal niet dat mannen geen vrouwen willen aannemen, integendeel, ieder bedrijf is naarstig op zoek naar goede vrouwen. Een quotum is aan de verkeerde kant beginnen. Waar het om gaat, is het vergroten van kansen op leiderschapsfuncties voor vrouwen (trouwens niet als voor mannen). Daartoe moet je in elke organisatie een systeem opzetten om talenten zo vroeg mogelijk te herkennen en te ontwikkelen. Er zijn bijvoorbeeld zeer veel goed opgeleide vrouwen in Nederland van eind dertig (de leeftijd waarop de eerste leidinggevende functie bereikt moet zijn), maar heel vaak is hun ervaring niet breed genoeg om door te groeien tot een echte managementfunctie. Soms is die optie ook niet aantrekkelijk voor vrouwen, omdat zij liever teamlid zijn dan aan het hoofd staan, maar in ieder geval moeten zij de kans krijgen die mogelijkheid te overwegen en te ervaren.

Zo vraag ik iedereen die bij mij afstudeert altijd: wat wil je over vijftien jaar doen? Mannelijke studenten hebben dan een redelijk eenduidig antwoord, terwijl vrouwelijke studenten een hele lijst opsommen van wat ze leuk vinden: partner, kinderen, huis, familie, zangkoor, hockeyclub en, o ja, ook nog een baan. Anders gezegd, de belangstelling van vrouwen is meer uiteenlopend, minder gefocust op het werk. Ook daardoor zijn quota geen goed instrument en is een talentontwikkelingsprogramma dat wel.

Louise O. Fresco is universiteitshoogleraar duurzame ontwikkeling.